RADA NARODOWA

ORGAN KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

Warszawa 5 stycznia 1944 r. Nr. 1

Komunikat Prezydium Krajowej Rady Narodowej

W dniu 1 stycznia 1944 roku odbyło się w Warszawie pierwsze plenarne posiedzenie Krajowej Rady Narodowej, powołanej do życia przez demokratyczne organizacje społeczno-polityczne i wojskowe. Przemówienia powitalne i deklaracyjne wygłosili przedstawiciele następujących grup i organizacji reprezentowanych w Krajowej Radzie Narodowej:

1. Komitet Inicjatywy Narodowej, 2. Polskiej Partii Robotniczej, 3. Grupy działaczy socjalistycznych, 4. Grupy działaczy Stronnictwa Ludowego i Batalionów Chłopskich, 5. Gwardii Ludowej, 6. Podziemnych Związków Zawodowych, 7. Grupy Pracowników Naukowych, 8. Prasy Podziemnej, 9. Grupy Pracowników Umysłowych, 10. Demokratycznych kół zawodu lekarskiego, 11. Związku Walki Młodych, 12. Związku Robotników Żydowskich.

Przedstawiciele niektórych grup, którzy z różnych przyczyn nie mogli wziąć udziału w posiedzeniu Krajowej Rady Narodowej złożyli do prezydium odpowiednie wyjaśnienia, zgłaszając gotowość współudziału w dalszych pracach Rady.

Na pierwszym posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Narodowej przyjęto następujące uchwały, dekrety i zarządzenia:

1. Statut Tymczasowy Rad Narodowych,
2. Deklaracja Krajowej Rady Narodowej,
3. Dekret o powołaniu i organizacji Armii Ludowej,
4. Dekret o organizacji Dowództwa Głównego Armii Ludowej,
5. Dekret o mianowaniu Dowództwa Głównego Armii Ludowej,
6. Apel do narodu w sprawie samoobrony przed terrorem niemieckiego okupanta,
7. Pozdrowienie do państw i narodów sprzymierzonych w walce z barbarzyńskimi hordami Hitlera,
8. Apel do państw sprzymierzonych o pomoc i broń dla walczących z okupantem w kraju żołnierzy polskich,
9. Zarządzenia Krajowej Rady Narodowej w sprawie karania inicjatorów walk bratobójczych, zdrajców denuncjatorów i osób współpracujących czynnie z okupantem w jego walce z narodem polskim,
10. Apel do społeczeństwa w sprawie ofiar na Skarb Narodowy,
11. Uchwała o wydawaniu organu Krajowej Rady Narodowej.

Wybrane zostało Prezydium Krajowej Rady Narodowej, które zgodnie ze statutem pełnić będzie funkcje organu wykonawczego Krajowej Rady Narodowej oraz kierować pracą jej wydziałów, jak również działalnością terenowych Rad Narodowych.

WYCIĄG ZE STATUTU TYMCZASOWEGO RAD NARODOWYCH

(ze względów technicznych Statut Tymczasowy będzie w całości opublikowany w najbliższym numerze „R. N."

art. 1 — Moralno - prawną podstawą na której powstają i opierają swoją działalność Rady Narodowe, jest wola szerokich mas polskich wyrażona:

w ofiarnej zbrojnej walce ludu polskiego z okupantem wbrew przeciwdziałaniu reakcji,

w demokratycznych zasadach konstytucji marcowej 1921 r. obalonej wbrew prawu i narodowi przez totalistyczny system sanacyjno-ozonowy,

w „Manifeście Demokratycznych Organizacji Społeczno - Politycznych i Wojskowych" skierowanym do Narodu w grudniu 1943 r.

atr. 2 (wyj.) „Krajowa Rada Narodowa sprawuje swą władzę na obszarze całej Polski w oparciu o system terenowych Rad Narodowych.

art. 3 (wyj.) Udział w tworzeniu Rad Narodowych biorą wszystkie organizacje i zrzeszenia demokratyczno-niepodległościowe.

art. 5 (wyj.) Krajowa Rada Narodowa składa się z przedstawicieli demokratycznych organizacji społeczno-politycznych i wojskowych, które uczestniczą w akcji tworzenia Rad Narodowych oraz z przedstawicieli Wojewódzkich Rad Narodowych.

Krajowa Rada Narodowa uzupełniać się może przez przedstawicieli innych organizacji, które wezmą udział w akcji tworzenia Rad Narodowych.

DEKLARACJA KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

(uchwalona na pierwszym posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Narodowej w dniu 1 stycznia 1944 r.)

Narodzie Polski!

Zbliża się dzień w którym trzy mocarstwa sprzymierzone: Wielka Brytania, ZSRR i Stany Zjednoczone A. P. — uderzą wszystkimi siłami dla ostatecznego zniszczenia śmiertelnego wroga całej ludzkości. Z bezprzykładnego bohaterstwa bojowników o wyzwolenie, z krwi milionów ofiar polskich powstanie Wolna i Niepodległa Polska. Zjednoczone węzłami wspólnej walki i poniesionych ofiar narody przystąpią do odbudowy Europy i świata na zasadach wolności i demokracji. Zasady te wykreślą z metod polityki czynnik wojny i zagwarantują ludzkości trwały pokój.

Przyszłość Polski jest ściśle uzależniona od naszego udziału w rozgrywających się dzisiaj wydarzeniach, od wkładu Narodu Polskiego w dzieło wspólnego zwycięstwa. Miejsce i rola Polski w powojennym świecie, nasz byt i byt przyszłych pokoleń zależą od drogi, po której kroczyć będzie Naród Polski.

W tych chwilach dziejowych stało się koniecznością wyłonienie w Kraju kierownictwa, reprezentującego wolę, dążenia i interesy najszerszych mas społeczeństwa polskiego. Wokół tego kierownictwa zjednoczyć się powinien cały Naród dla walki z okupantem i przyspieszenia

zwycięstwa. Kierownictwo to założy trwałe i zdrowe fundamenty pod przyszły gmach Państwa Polskiego, zabezpieczy Naród przed próbami narzucenia mu znów dyktatury sanacyjno-ozonowej, nakreśli jasny plan działania na najbliższą przyszłość.

Krajowa Rada Narodowa wyłoniona w dniu 1-szym stycznia 1944 r. w Warszawie przez demokratyczno-niepodległościowe organizacje polityczne, wojskowe i społeczne — staje przed Narodem Polskim jako wykonawczyni jego woli, powołana i upoważniona do kierowania jego walką w imię najwyższej zasady: narodowego i państwowego interesu Polski.

Krajowa Rada Narodowa stawia przed sobą jako główne i naczelne zadanie: zjednoczenie i mobilizację wszystkich sił narodu i wszystkich środków do walki na śmierć i życie z bestjalskim okupantem w celu wyzwolenia Polski. Dla osiągnięcia tego celu Krajowa Rada Narodowa:

powołuje do życia Armię Ludową, jako siłę zbrojną Narodu, która skupić winna w swych szeregach wszystkich chcących walczyć o niepdległość Ojczyzny.

mianuje dowództwo Armii Ludowej,

obejmuje władzę zwierzchnią nad siłami zbrojnymi Narodu Polskiego,

nie spocznie w swej pracy nad organizacją czynu zbrojnego całego Narodu aż do chwili wywalczenia Wolnej, Demokratycznej i Suwerennej Polski.

Krajowa Rada Narodowa oświadcza — iż w Polsce wyzwolonej panować musi sprawiedliwość społeczna. Wielkość i moc Ojczyzny oprzeć trzeba na zabezpieczeniu szerokim masom pracującym miast i wsi — robotnikom, chłopom, rzemieślnikom, pracownikom umysłowym i inteligencji — spokojnego i pewnego bytu materjalnego, nauki, wolności, pełnych praw demokratycznych i roli gospodarza w odrodzonej Polsce. Takie zadania postawi Krajowa Rada Narodowa Rządowi Tymczasowemu, który powoła ona w chwili, kiedy wymagać tego będzie interes Narodu. Rząd ten sprawować będzie władzę w kraju do czasu wyłonienia w demokratycznych pięcioprzymiotnikowych wyborach Zgromadzenia Ustawodawczego.

Wypełnienie postawionych wyżej żądań Rząd Tymczasowy zabezpieczy m. in. przez:

wywłaszczenie bez odszkodowania całej ziemi obszarniczej i poniemieckiej w celu przekazania jej chłopom i robotnikom rolnym,

nacjonalizację wielkiego przemysłu, kopalń, banków i transportu, stanowiących podstawę gospodarki narodowej,

W dziedzinie polityki zagranicznej Krajowa Rada Narodowa dążyć będzie do utrzymania przyjaznych stosunków ze wszystkimi narodami sprzymierzonymi w walce z hitleryzmem, co uważa za warunek siły i trwałości państwowej Polski oraz dobrobytu jej obywateli. Zasady tej współpracy winny być oparte na:

przywróceniu Polsce wszystkich ziem polskich na zachodzie i północy, które zostały przemocą zgermanizowane,

rozwiązanie problemów granicznych na wschodzie w drodze przyjaznego porozumienia się Polski ze Związkiem Sowieckim przy uznaniu prawa narodów do samookreślenia,

jaknajszybszym nawiązaniu stosunków trwałej przyjaźni i współpracy Polski ze Związkiem Sowieckim oraz przyłączeniu się Polski do paktu zawartego między ZSRR i Czechosłowacją, w grudniu 1943 r.

utrzymanie i zacieśnieniu węzłów przyjaźni i współpracy z pozostałymi Aliantami.

Uznając potrzebę istnienia przedstawicielstwa Polski zagranicą dla reprezentowania jej wobec państw sprzymierzonych — Krajowa Rada Narodowa odmawia prawa występowania w imieniu narodu polskiego obecnemu rządowi w Londynie. Rząd ten w ciągu całej swej działalności nie liczył się z wolą i opinią społeczeństwa w kraju, prowadził i prowadzi nadal politykę nie zgodną z interesami Polski, stoczył się do roli reprezentanta interesów wąskiej reakcyjnej kliki i jako taki nie ma prawa występować w imieniu kraju i narodu. Tak jak naród nigdy nie uznał elitarno-totalistycznej konstytucji z kwietnia 1935 r., na której opiera się rząd londyński, tak samo nigdy nie uzna tego rządu za swego przedstawiciela.

Krajowa Rada Narodowa piętnuje jako wrogów narodu te wszystkie grupy lub jednostki, które współpracują z okupantem przez rozpalanie walki i mordów bratobójczych, przez denuncjowanie demokratycznych działaczy niepodległościowych wobec okupanta, lub też przez osłabienie i paraliżowanie walki o niepodległość polski w jakikolwiek inny sposób.

P o l a c y !

W tych decydujących i historycznych chwilach, w których rozstrzygają sie losy Polski, Krajowa Rada Narodowa wzywa wszystkich Polaków w kraju i na emigracji do skupienia się wokół Krajowej Rady Narodowej, do poparcia jej wysiłków i podporządkowania się wszystkim jej zarządzeniom i nakazom. Wzywa wszystkie demokratyczne i niepodległościowe organizacje, zrzeszenia i ugrupowania do współpracy z wojskowymi i cywilnymi organami Krajowej Rady Narodowej.

Krajowa Rada Narodowa sprawuje władzę w kraju przez wojewódzkie, powiatowe, miejskie i gminne Rady Narodowe, składające sie z przedstawicieli wszystkich demokratyczno-niepodległościowych organizacji i ugrupowań działających na danym terenie oraz z osób cieszących się zaufaniem społeczeństwa.

Krajowa Rada Narodowa, łącząc wysiłki i czyn zbrojny Narodu Polskiego — wbrew dążeniom reakcji — z walką i działaniami ofenzywnymi wszystkich naszych sprzymierzeńców, przybliży chwilę zakończenia wojny, klęski niemieckiego barbarzyńcy i powstania Wolnej, Demokratycznej Polski Ludowej.

Niech żyje bohaterska i ofiarna walka Narodu Polskiego!

Niech żyje Armia Ludowa!

Niech żyje Wolna i Niepodległa Polska Demokratyczna!

KRAJOWA RADA NARODOWA

Warszawa, styczeń 1944 r.